

EXPUNERE DE MOTIVE

Evoluțiile climatului de securitate european și euroatlantic, în special în ceea ce privește problematica teroristă, migrația ilegală din zonele cu potențial terorist, amenințările cibernetice, cele hibride constituie factori care impun o reglementare actuală a asigurării securității naționale.

Dinamica activă a fenomenelor transnaționale negative, cu potențial agresiv sau de amenințare la adresa securității, accentuarea caracteristicilor transfrontaliere ale majorității amenințărilor care în alte condiții aveau sorginte și arie de manifestare interne, susțin și ele modificarea și completarea cadrului normativ în domeniul securității naționale.

De asemenea, nevoia de modificare rezultă și din dezvoltarea de noi instrumente și încorporarea progresului tehnologic în demersurile operaționale, precum și din necesitatea menținerii unui nivel ridicat de cooperare cu partenerii interni și externi pentru gestionarea adecvată a riscurilor și amenințărilor. În acest sens este necesară reglementarea mijloacelor și metodelor de acțiune care pot fi folosite de serviciile de informații pentru realizarea misiunilor, în cadrul cărora să se regăsească inclusiv crearea, dezvoltarea și administrarea de baze de date, sisteme informatice și de comunicații, precum și aplicații și alte resurse în mediul on-line.

Concomitent, este necesară instituirea unor garanții ferme în ceea ce privește respectarea drepturilor sau libertăților fundamentale ale persoanei, cu respectarea principiului fundamental al asigurării unui echilibru just și echitabil între activitatea de informații și restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

În acest context, trebuie asigurată armonizarea cu legislația europeană și cu cerințele CEDO în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal. Confirmarea necesității reglementării unui regim al acestor date în activitatea de informații a venit, spre exemplu, în cauzele: Rotaru împotriva României, Bucur și Toma împotriva României, Dumitru Popescu împotriva României, Acatrinei împotriva României, Curtea stabilind, în esență, că art.8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului a fost încălcat pentru că prevederile referitoare la deținerea și folosirea de către servicii a unor informații privind viața particulară a persoanelor nu sunt suficient de previzibile, fiind necesară consolidarea garanțiilor de respectare a drepturilor omului în activitatea de supraveghere secretă pentru rațiuni de securitate națională.

În deciziile Curții a fost invocată lipsa compatibilității dintre legea română și preeminența dreptului CEDO, respectiv nedefinirea marjei de apreciere a riscului la adresa securității naționale și modalitățile de exercitare a autorității publice de către organismele executive al statului, precum și lipsa previzibilității legii pentru cetățean.

În spiritul recomandărilor CEDO, referitoare la includerea, în legislația referitoare la securitatea națională, a unor reglementări exprese privind protecția datelor personale este necesară instituirea unor dispoziții care să prevadă:

- obligațiile autorităților care prelucrează și date cu caracter personal în cadrul activităților de realizare a securității naționale;
- colectarea acestor date numai în scopuri de securitate națională;
- ștergerea sau distrugerea datele cu caracter personal atunci când constată că acestea nu au legătură cu riscuri sau amenințări la adresa securității naționale a României;

- controlul parlamentar asupra modului de aplicare a dispozițiilor referitoare la datele cu caracter personal.

Necesitatea completării Legii nr.51/1991 în sensul celor enunțate anterior derivă și din reglementările comunitare în domeniu, respectiv REGULAMENTUL (UE) 2016/679 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor -GDPR). În sensul regulilor Uniunii Europene, prin Legea nr. 363/2018 se prevede expres că aceasta nu se aplică prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate pentru realizarea activităților din domeniul apărării naționale și securității naționale, în limitele și cu restricțiile stabilite prin legislația în materie.

GDPR reprezintă un prim pas în transpunerea, în planul legislației comunitare, a viziunii concordante a instituțiilor europene și a CEDO privind necesitatea unei reglementări mult mai riguroase în domeniul protecției datelor personale ale cetățenilor europeni sau ale terților aflați pe teritoriul UE.

În mod excepțional, GDPR prevede posibilitatea unui stat de a deroga, pe considerente de securitate națională, de la regimul de drepturi și obligații instituite prin act, dacă:

- restricționarea domeniului de aplicare a reglementării europene este stabilită printr-o măsură legislativă din dreptul intern;

- norma de restrângere conține dispoziții minimale care să garanteze legitimitatea restricționării.

Printr-o jurisprudență consecventă, CJUE a consacrat, la rândul ei, necesitatea stabilirii unui cadru legal care să cuprindă repere clare privind prelucrarea datelor personale, inclusiv din perspectiva securității naționale, atunci când afectează drepturile cetățenilor: Maximilian Schrems împotriva Data Protection Commissioner (C-362/14), Digital Rights Ireland Ltd împotriva Minister for Communications, Marine and Natural Resources și alții (C-293/12) și Karntner Landesregierung și alții (C-594/12), Tele2 Sverige AB împotriva Post-och telestyrelsen (C-203/15) și State for the Home Department împotriva Tom Watson și alții (C-698/15).

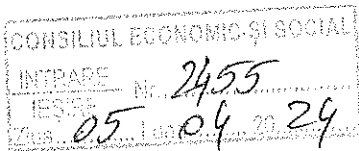
Necorelarea legislației române privind securitatea națională cu GDPR poate avea drept consecințe:

- crearea de impedimente sau chiar blocarea activității de informații pe anumite segmente, ca urmare a posibilei opoziții a operatorilor de date de a da curs solicitărilor autorităților publice;

- posibilitatea adoptării de sancțiuni împotriva României de către UE (care pot culmina cu demararea procedurii de infringement), în contextul derulării de activități care restrâng sfera drepturilor și obligațiilor din regulament;

- noi condamnări împotriva României la CEDO și deteriorarea imaginii de țară.

Inițiatori: Chirtes Ioan - ~~Cristian~~
Oana Florea -
Macovei Silviu
Huesuzov Silviu

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTATILOR

SENAT

LEGE

pentru completarea Legii nr.51/1991 privind securitatea națională a României

Parlamentul României adoptă prezenta Lege:

Articol unic - Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 18 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 13 după litera e) se introduce o nouă literă (e¹) cu următorul cuprins:

"(e¹) să creeze, dezvolte, administreze și utilizeze baze de date, sisteme informatice și de comunicații, precum și aplicații și alte resurse în mediul on-line".

2. După articolul 23 se introduc opt noi articole, art. 23¹ – art. 23⁸ cu următorul cuprins:

"**Art. 23¹** - (1) Pentru asigurarea securității naționale, autoritățile prevăzute la art.6 prelucrează, prin mijloace automate, precum și prin alte mijloace decât cele automate, date cu caracter personal prin mijloace automate, precum și prin alte mijloace decât cele automate și care fac parte dintr-un sistem de evidență sau sunt destinate să fie incluse într-un asemenea sistem.

(2) Autoritățile prevăzute la art. 6 aplică măsurile tehnice și organizatorice specifice protecției informațiilor clasificate, astfel încât să prevină accesul, comunicarea sau distrugerea neautorizate ori alterarea datelor prelucrate în condițiile alin. (1).

Art. 23² – (1) În cadrul activităților prevăzute de prezenta lege, autoritățile prevăzute la art. 6, au următoarele obligații:

a) să prelucereze date cu caracter personal cu bună credință și cu respectarea dispozițiilor legale;

b) să colecteze date cu caracter personal numai în scopuri de securitate națională, inclusiv în procesul de avizare preliminar eliberării certificatului de securitate sau a autorizației de acces la informații clasificate;

c) să se asigure, cu ocazia oricărei prelucrări, că datele cu caracter personal stocate sunt exacte și, dacă este necesar, să le actualizeze. Datele inexacte sunt radiate sau corectate, după caz;

d) să verifice în sistemele proprii de evidență, la anumite intervale de timp, dar nu mai târziu de 5 ani de la stocare, dacă datele cu caracter personal stocate trebuie păstrate, corectate, radiate ori distruse;

e) să se asigure că transmiterea, comunicarea sau transferul de date cu caracter personal se realizează în scopurile prevăzute la lit. b) sau în scopul îndeplinirii unei atribuții legale a autorității sau instituției de aplicare a legii sau altor autorități publice, cu condiția ca datele să fie prelucrate în legătură cu acest scop și nu mai mult timp decât este necesar;

f) să șteargă sau să distrugă datele cu caracter personal pe care le dețin, indiferent de forma de stocare, atunci când constată că acestea nu au legătură cu vulnerabilități, riscuri sau amenințări la adresa securității naționale a României.

(2) Regulile de protecție enunțate la alin.(1) se aplică datelor cu caracter personal prelucrate pentru asigurarea securității naționale, precum și celor care vizează viața intimă, familială și privată, onoarea și reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul activităților de informații și contrainformații.

(3) Suportul pe care sunt înregistrate date cu caracter personal cunoscute incidental în cadrul activităților de informații și contrainformații va fi distrus sau, după caz, șters, când nu au legătură cu vulnerabilități, riscuri sau amenințări la adresa securității naționale a României, iar datele nu au fost transferate în condițiile alin.(1) lit. e).

Art. 23³ – Datele prevăzute la art. 23¹ alin. (1) pot fi comunicate în condițiile prezentei legi.

Art. 23⁴ - Comisiile Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlul parlamentar asupra activității autorităților prevăzute la art.6 verifică modul de aplicare a procedurilor emise în vederea implementării prevederilor art. 23¹.

Art. 23⁵ – Persoana care, în legătură cu o situație determinată, se consideră vătămată în drepturile sau interesele sale legitime prin nerespectarea, de către autoritățile prevăzute la art. 6 a obligațiilor prevăzute la art. 23¹ se poate adresa, în scris și motivat, comisiilor parlamentare prevăzute la art. 23⁴, în funcție de competența materială a acestora.

Art. 23⁶ – (1) Comisia parlamentară solicită autorității un punct de vedere în scris.

(2) În maximum 30 de zile de la data primirii solicitării, autoritatea comunică punctul de vedere, care nu conține date și informații referitoare la operațiuni sau activități operative în curs sau care urmează a fi executate, surse de informare ori metode și mijloace specifice, precum și informații care pot conduce la deconspirarea calității reale a cadrelor operative.

(3) În cazul Serviciului de Informații Externe, acesta comunică, în maximum 30 de zile de la data primirii solicitării, punctul său de vedere, care nu conține date și informații referitoare la operațiuni sau activități operative, surse de informare, metode și mijloace specifice, respectiv procese de avizare/revalidare a accesului la informații clasificate.

Art. 23⁷ – (1) În situația în care comisia parlamentară constată că plângerea este neîntemeiată, o respinge în termen de 15 zile de la data primirii punctului de vedere printr-un raport și comunică persoanei care a formulat plângerea că dreptul ori interesul său legitim nu au fost afectate.

(2) În situația în care comisia parlamentară constată că plângerea este întemeiată, sesizează organele competente.

Art. 23⁸ – Persoana nemulțumită de răspunsul comisiei parlamentare poate formula plângere în condițiile contenciosului administrativ."

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

ALFRED – ROBERT SIMONIS

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

NICOLAE CIUCĂ